

"I will hide My face from them..., and many evils and troubles will befall them; and they will say on that day, 'It is because our G-d is not among us that these evils have come upon us.'"

The *Rambam* explains that when *Hashem* hides his face and Divine Providence is withdrawn, the *Yiddin* are "subject to the worldly happenstances," and thus it happens that evils and troubles come upon them. Hence the expression in the above quoted *Passuk*, "...will befall them," and "have **come upon** us."

At the same time, however, this mode of Divine conduct itself is also determined by *Hashgachah Pratis*, the active and particularized Divine supervision (known as Divine Providence). For Divine Providence is of two kinds: a) *Hashgachah Pnimyus* (lit, "Inward Providence"), which is apparent and not hidden in the garb of nature; and b) *Hashgachah Chitzonis* (lit, "Outward Providence"), which is en clothed in the workings of nature. Accordingly, the state in which Hashem "hides His face" (*Hester Panim*) does not imply that Divine Providence is suspended. What is being hidden is only the *Panim* (for this word means both "face" and "inward"): it is only the inward and undisguised form of Providence that is hidden. And this Divine self-concealment can reach a point at which a man is likely to perceive his troubles as being "the way of the world," or (to borrow the expression used by *Rambam*) "happenstance" - something that "befell" him, whereas in truth, at such times too Divine Providence determines every detail of his life.

This conception resembles the teachings of the Baal Shem Tov on divine Providence, that "Hashem decreed that a particular living blade of grass should live, etc." - except that this very decree is en clothed in the garb of nature.

(Likkutei Sichos, Vol. 18, p. 199)

"והסתרתני פני מהם גו' ומצאוהו רעות רבות וצרות גו' על כי אין אלוקי בקרבי מצאוני הרעות האלה" (וילך לא, יז).

הרמב"ם מפרש (מו"נ ח"א פכ"ג. ח"ג פנ"א), שבהיות בני ישראל בהסתר פנים והעדר ההשגחה הם "מופקרים למקרה". וממילא באות עליהם רעות וצרות: "ומצאוהו רעות.. מצאוני הרעות האלה".

אמנם, גם הנהגה זו עצמה-בהגשחה פרטית היא. שכן, שני סוגי השגחה ישנם: השגחה פנימית. שהיא השגחה גלו', שאינה מוסתרת בלבוש טבעי, והשגחה חיצונית, המלובשת בטבע. ולפי זה, "והסתרתני פני" אינו סילוק ההשגחה, אלא רק הסתר פנים, היינו הסתר על ההשגחה הפנימית, ועד שאדם עלול לראות את צרותיו כ"מנהג העולם" או "מקרה נקרי" (לשון הרמב"ם הלכות תעניות פ"א ה"ג), "מצאוני". אבל לאמיתו של דבר-גם אז ישנה השגחה עליונה על כל פרט ופרט.

(וראה שומר אמונים (בסופו)): "אין שום דבר הווה במקרה בלתי כוונה והשגחה אלוקית, כדכתיב והלכתי עמכם בקרי, הרי שאפילו מדריגת המקרה מיוחסת לו יתברך, כי הכל מאתו בהשגחה פרטית". וברמב"ם הלכות תעניות שם("כשאביא עליכם צרה..אסויף לכם חמת אותו קרי").

וזוהו על דרך שיטת הבעל שם טוב, ש"הוא יתברך גזר אומר אשר דשא פרטי זה חי יחי' כו'" (ספה"מ קונטרסים ח"ב עמ'470), אלא שזה גופא הוא בהתלבשות בלבושי הטבע.

(לקוטי שיחות יח עמ'199)

Practical Lesson

Golus is a time when G-dliness is an idea we have to sometimes convince ourselves of. Because of this confusion, it becomes easy to think nature is something we must invest in. It's absolutely necessary for a Yid to remind himself the truth constantly! NATURE IS ONLY A TOOL!! Use it, but don't get lost in it!

"Wherever they (the Yiddin) have been exiled, the *Shechinah* is with them."

After all, the law prescribes that "If a student is exiled, his teacher is exiled with him." Moreover, "[G-d] commands Yisrael to do what He Himself does."

The point of the former quotation is that the master is not (for example) **brought** with his disciple, but that he is **exiled**. He is not simply located in the same town as a free man: he, too, is in a state of exile. The same is true with Hashem and Yisrael: "The Divine Presence experiences, together with Yisrael, the distress of their exile."

It is therefore self-understood that there is no justification at all for despair (י"נ) in the face of this overwhelming *Golus*, for "his teacher is... with him." Or, in the words of *Tehillim*, "Hashem is your guardian; Hashem is your protective shade [because He is present] at your right hand."

Hence, since "the *Shechinah* is in exile, then even if the spiritual state of the Yiddin would suggest that the present exile should be prolonged, Hashem will nevertheless bring The *Geulah* for his **own sake**, so to speak - "For My sake, for My sake, will I do it."

(Likkutei Sichos Vol. 29, p. 93)

"בכל מקום שגלו-שכינה עמה" (מגילה כט, א). שכן, הדין הוא ש"תלמיד שגלה מגלין רבו עמו" (מכות יו"ד, א), ו"מה שהוא עושה הוא אומר לישראל לעשות" (שמו"ר פ"ל, ט).

והדיוק הוא "מגלין רבו עמו" (לא "מביאין וכיוצא בזה), והיינו שגם אצל הרב זהו מצב של גלות. לא זו בלבד שהוא נמצא באותו עיר עם תלמידו (כבן חורין), אלא הוא נמצא שם במצב של גלות, כמו התלמיד. ואף לגבי הקב"ה וישראל כך: "השכינה שרוי' עם ישראל בצרת גלותם" (רש"י נצבים ל, ג).

מובן איפוא, שאין שום מקום ליאוש ח"ו עקב המצב הנורא והאיום של גלות. שכן, "רבו עמו", "ה' שומרך ה' צלך" (היות שהוא-נמצא) על יד ימינך" (תהלים קכא, ה).

והיות "ששכינתא בגלותא", הנה אפילו אם מצד מצבם של ישראל יש קא סלקא דעתך שהגלות צריכה להמשיך עוד זמן מה, יביא הקב"ה את הגאולה למענו כביכול - "למעני למעני אעשה" (ישעי' מח, יא).

(לקוטי שיחות כט עמ' 93)

Practical Lesson

Don't think Hashem takes a vacation (י"ח) during Golus, He is stuck here too! Why then for his own sake does He not take us out? It must be he is waiting for us to do our part! We must feel crushed every moment that we are stuck here!! By realizing the true magnitude of our situation, we would be doing so much more!!!

"*Golus* comes to the world because of idolatry, incest and murder, and because the land is not left to rest during the Sabbatical year."

This teaching stresses that it is so unthinkable that *Golus* should exist in the world, that it is brought on only through the worst Aveiros in the Torah. In other words, even if (ו"ח) all the other 609 mitzvos were rejected, the punishment of Golus would still not be warranted.

The reason is simple: Since this is Hashem's world, it is unthinkable that it should comprise a component like Golus.

(From a talk of the Rebbe on Shabbos Parshas Balak, 5744 [1984])

"גלות בא לעולם על עבודה זרה ועל גילוי עריות ועל שפיכות דמים ועל שמיטת הארץ" (אבות פ"ה מ"ט).

במאמר זה מודגש עד כמה מושלל ענין הגלות ממצואות העולם. עד כדי כך, שרק כאשר עוברים על הענינים הכי חמורים שבתורה או-אז "גלות בא לעולם". ולולי זאת, הנה אפילו אם יעברו על תר"ט מצוות התורה, ח"ו, עדיין אין מקום לענין של גלות. וטעם הדבר מובן בפשטות: מכיון שזהו עולמו של הקב"ה-לא יתכן שיהי' בו ענין של גלות.

(שיחת ט"פ בלק תשד"מ-ע"פ רשימת השומעים בלבד)

Practical Lesson

GOLUS IS NOT NORMAL!! We know nothing of what a Geulah is like, and therefore this seems like the normal way of the world. This is a mistake that requires focus to correct; to remember that we are living in a false reality that can somehow deny Hashem (ה"ו)! WE CANT LET IT CONTINUE!!

There is a promise in the Torah which reads, "Yet even then, when they are in the land of their enemies, I will not abhor them nor reject them so as to destroy them."

On this the *Zohar* writes; "During the time of Golus the Yiddin may be likened to a bride standing in the butchers' market. Because of her Bridegroom's (Hashem) great love for her, its foul odor does not deter Him from visiting her where she is; indeed, in His imagination she is standing in a market of perfumes."

"This relationship," comments the Rebbe, "refers to the time of Golus. But the time has now come that there should be an *end to the exile*, and we have to get ready for *Geulah*. And surely it is obvious that we cannot accompany Hashem to the *Chuppah* wearing the same 'garments' that were good enough for the butcher's market..."

(Lekkutei Sichos Vol. 20, p 178)

על הפסוק "ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתי ולא געלתי לכולתם" (בחוקותי כו, מד) פירשו בזהר (ס"פ בחוקותי): בזמן הגלות בני ישראל הם ככלה המצויה בשוקא דבורסקי, שריחו רע, והחתן (הקב"ה), מצד גודל אהבתו אל הכלה, הולך למקום שם היא מצויה, מבלי להתחשב עם הריח הרע. ולא עוד, אלא שדומה עליו כשוק של בשמים.

אומר על כך כ"ק אדמו"ר שליט"א:

כל זה הוא סדר של זמן הגלות, אבל עכשיו כבר הגיע הזמן שיהי' "דאלאי גלות" (קץ הגלות), ועלינו להיות מוכנים ומזומנים לגאולה העתידה, מובן, אם כן, שלא יתכן "ללכת אל החופה" עם הקב"ה עם אותם הלבושים שדי בהם כאשר הרחוב הוא שוקא דבורסקי...

(לקוטי שיחות כ עמ' 178)

Practical Lesson

Hashem is ready and able to take us out of Golus no matter what state we are in, but we have to make sure we are ready! How do we want to finally greet Hashem? WE MUST BE IN THIS MINDSET CONSTANTLY, FOR AT ANY MOMENT IT CAN HAPPEN!!!

"And from where did they have [cedar wood] in the wilderness? Rabbi Tanchuma explained: 'Yaakov Avinu had seen with Divine foresight that the Yiddin would one day build a sanctuary in the wilderness. He therefore brought cedar to Egypt and planted them there, and commanded his sons to take them with them when the time came to leave Egypt.'"

The wilderness: This alludes to Golus. Many sources compare Golus to the wanderings of the Yiddin in the wilderness, in "the wilderness of the nations" - a place of *Klippah*, of "snakes, vipers, scorpions and drought," a place desolate of anything holy.

To build a sanctuary in the wilderness: The purpose of this journey is to build a sanctuary for Hashem in the wilderness, a dwelling place for Him among (and within) the dwellers of this lowest of all worlds.

Cedars: An illusion to *tzaddikim*, as in the metaphor, "The righteous will flourish like a palm, grow tall like a cedar in Lebanon." More specifically, the towering cedar alludes to a *nasi* (related to the Hebrew word '*Hasnasous*' meaning "elevation") of *Yisrael*, to the leader of each generation.

Yaakov Avinu brought cedars to Egypt: As its Hebrew initials suggest, every *nasi* is a "spark of Yaakov Avinu". Moreover, his soul derives from Eretz Yisrael, for in truth he transcends Golus - except that during this time he has been "planted" in "Egypt", in order to give his fellow Yiddin the courage and strength to contend with the darkness of Golus.

This is the explanation of Rabbi Tanchuma: This is Yisrael's support (for the name *Tanchuma* means "support") - that even when they are in the thick of Golus, they have in their midst those "cedars" that Yaakov Avinu planted in every generation.

"ומאין היו להם עצי שטים במדבר, פירש רבי תנחומא, יעקב אבינו צפה ברוח הקודש שעתידין ישראל לבנות משכן במדבר, והביא ארזים למצרים ונטעם וצוה לבניו ליטלם עמהם כשיצאו ממצרים" (רש"י תרומה כה, ח)

מדבר-רמז לזמן הגלות. וכמבואר בספרים, שהגלות נמשלת להליכת בני ישראל במדבר, "מדבר העמים" (יחזקאל כ, לה), שהוא מקום הקליפות, נחש שרף ועקרב וצמאון וגו', מקום שמם מכל ענין של קדושה.

לבנות משכן במדבר-המטרה של הליכה זו היא לעשות במדבר משכן להקב"ה, דירה לו יתברך בתחתונים, שאין תחתון למטה הימנו.

ארזים-הארז רומז לצדיק, ככתוב (תהלים צב, יג) "צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה" ובפרטיות יותר, רומז הארז לנשיא ישראל (לשון התנשאות), שעומד באופן דהתנשאות ("כארז בלבנון ישגה")

יעקב אבינו הביא ארזים למצרים-כל נשיא הוא ניצוץ של יעקב אבינו (קהלת יעקב מערכת רבי) ומקורו הוא מארץ ישראל, כי באמת הוא מעל לגלות, אלא ש"נטעו" אותו ב"מצרים", בזמן הגלות, וזאת, כדי לחזק ולעודד את בני ישראל ולאפשר להם להתגבר על חשכת הגלות.

פירש רבי תנחומא-זוהי נחמתם של ישראל, שגם בהיותם בגלות יש ביניהם אותם ה"ארזים", שנטע יעקב אבינו בכל דור ודור.

(לקוטי שיחות תרומה תשמ"ח)

(Likkutei Sichos Terumah, 5748 [1988])

Practical Lesson

Golus requires a lot of strength that a person doesn't normally have on his own. So how does a Yid stand up to the challenge? This is through the Nasi Hadar. The Rebbe is the one giving each one of us the strength to bring Moshiach, SO WE MUST USE IT!!!

There are four things, as our Sages teach, that Hashem regrets having created. One of them is- Golus. It is wise to remember this constantly: Golus is not the true state in which Hashem would like His people to be.

Our sages taught us about this regret for two reasons:

(a) in order that we not come to be satisfied with the state of Golus, but that we should remember that it is a punishment: "Because of our sins we were exiled from our Land";

(b) in order that we should not be daunted by the darkness of Golus, nor driven to despair - for we know that Golus is not a substantial reality, and it will ultimately dissolve.

(Likkutei Sichos Vol. 24 p.175)

רז"ל אמרו (סוכה נב, ב) שארבעה דברים הקב"ה מתחרט עליהם שבראם, ואחד מהם הוא-גלות.

הוי אומר:

יש לזכור תמיד שגלות היא מהדברים שהקב"ה מתחרט עליהם, ואינה המעמד והמצב האמיתי שהקב"ה רוצה (ח"ו) שבני ישראל יימצאו שם.

ורז"ל הודיעו לנו את זאת משתי סיבות: א. כדי שלא נגיע למצב שבו אנו "שבעי רצון" עם הגלות, אלא נזכור שהגלות היא עונש על "חטאינו".

ב. כדי שלא נתפעל מחושך הגלות ולא נתיאש ח"ו, שכן אנו יודעים שהגלות אינה מציאות אמיתית, וסופה להתבטל.

(לקוטי שיחות כד עמ'175)

Practical Lesson

The lesson is simple and important. Golus is fake! As real as it may look, we must realize how it's a hot air balloon waiting to be popped! We have to start living in Moshiach times by not limiting Yiddishkeit to anything; this will prepare us for the real reality.

Thanks

[A person who has safely survived a voyage across the ocean, a journey in the wilderness, imprisonment on capital charge, or serious illness, is obligated to express his thanksgiving. In the times of the Beis Hamikdash, this took the form of a Korban Todah (a thanksgiving offering); in our days, the appropriate blessing (Birchas HaGomel is recited immediately after one has been called up to the Kriyas HaTorah.]

The condition of the *Yiddin* during the time of Golus may be compared to each of these four situations:

The Ocean: The insistent demand of making a livelihood, which distract a Yid from his Avodah's Hashem, are comparable to turbulent waters, as in the Chassidic interpretation of the verse, "Many waters cannot quench the love [which the Yiddin feel toward Hashem]."

The Wilderness: This place of "snakes, vipers, scorpions and thirst, a place without water," alludes to the spiritual desolation of Golus.

Imprisonment: For the Yiddin, this long Golus is a veritable prison.

Illness: The dense darkness of Golus makes the Yiddin lovesick with an ardent yearning for Hashem.

And when Moshiach comes, we will express our thanksgiving to Hashem for having liberated us from these four constraints.

(From a talk of the Rebbe on Shabbos Parshas Tzav, 5740 [1980])

בזמן הגלות משולים בני ישראל ליורדי הים, הולכי מדבריות, חבושי בית האסורים, וחולים, (ארבעת המצבים שהיוצא מהם חייב להקריב קרבן תודה (שו"ע או"ח סרי"ט ס"א)).

ים-היינו ה"מים רבים" של טרדות הפרנסה.

מדבר-מקום "נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים" (עקב ח, טו) רומז לשממון הרוחני של חשכת הגלות.

בית האסורים-עם ישראל "כלוא" ומסוגר בגלות כאדם החבוש בבית האסורים.

חולה-חשכת הגלות מעוררת בישראל אהבה ותשוקה עזה להקב"ה, בחינת "חולת אהבה".

כשיבוא משיח צדקנו, או-אז נודה לה' על שהוציא אותנו ממצבים אלו.

(שיחת ש"פ צו תש"מ-ע"פ רשימת השומעים בלבד)

Practical Lesson

Golus is a terrible place for a Yid. Hence, it's compared to the worst of scenarios. It therefore causes a yearning for Hashem that can only happen when one is so far from him. We must look around and realize how far we are from Hashem that he cannot be seen at all! This will bring us to the proper extreme excitement we should be having! MAY WE MERIT THAT IT HAPPENS IMMEDIATELY, RIGHT NOW!!!!